

Υπόθεση T-35/00

Anthony Goldstein

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Προσφυγή ακυρώσεως — Προδίλωσ απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2000 II-2919

Περίληψη της διατάξεως

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Έννοια — Πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα — Προσφυγή κατ' αποφάσεως επιβεβαιωτικής άλλης αποφάσεως που δεν προσβλήθηκε εμπροθέσμως — Έννοια της επιβεβαιωτικής αποφάσεως — Πανομοιότυπη απόφαση που ελήφθη μετά επανεξέταση της καταστάσεως — Απαράδεκτο
(Άρθρο 230 ΕΚ)
2. Διαδικασία — Έξοδα — Έξοδα που προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως
(Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 87 § 3, εδ. 2)

1. Μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα δυνάμενα να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος μεταβάλλοντας ιδιαιζόντως τη νομική του κατάσταση συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δεκτικές προσφυγής ακυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ. Κατά συνέπεια, είναι απαράδεκτη προσφυγή ακυρώσεως ασκούμενη κατ' απόφασεως που είναι απλώς βεβαιωτική προγενέστερης απόφασεως και δεν προσβλήθηκε εμπρόθεσμα. Μια απόφαση είναι αμιγώς βεβαιωτική εάν δεν περιέχει κανένα νέο στοιχείο σε σχέση με προγενέστερη πράξη και δεν προηγήθηκε της εκδόσεώς της επανεξέταση της καταστάσεως του αποδέκτη της προγενέστερης αυτής πράξεως.
2. Επιβάλλεται η εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ώστε να καταδικαστεί ακόμη και ο νικήσας διάδικος στην καταβολή των εξόδων στα οποία αναγκάσθηκε να υποβληθεί ο αντίδικός του, αν κρίνει ότι τα έξοδα αυτά προκλήθηκαν χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως. Ως τέτοια πρέπει να θεωρούνται τα έξοδα που προκλήθηκαν από διαδικασία η οποία κινήθηκε χωρίς εύλογη αιτία ή κακοβούλως.

(βλ. σκέψη 8)

(βλ. σκέψη 14)